

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse, et aegumistähtaega hakatakse arvestama alles kahju tekkimisest, siis kas seoses lõplikult antud eksporditoetuse tagasinõudmisega on kahju määrase (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 1 lõike 2 tähenduses tekkinud juba siis, kui eksportijale on makstud eksporditoetusega võrdne summa määrase (EMÜ) nr 565/80 artikli 5 lõike 1 tähenduses, ilma et määrase (EMÜ) nr 565/80 artiklis 6 viidatud tagatist oleks veel vabastatud, või tekib kahju alles tagatise vabastamise ja/või eksporditoetuse lõpliku andmise ajal?

(¹) Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 10. veebruaril 2014 – Finanzamt Linz versus Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

(Kohtuasi C-66/14)

(2014/C 142/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Finanzamt Linz

Vastustajaks olev ametiasutus: Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

Menethuses osalesid: IFN-Holding AG, IFN Beteiligungs GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikliga 107 (endine EÜ artikkel 87) koostoimes ELTL artikli 108 lõikega 3 (endine EÜ artikli 88 lõige 3) on vastuolus siseriiklik meede, mis näeb tulumaksugrupi maksustamisel residendist äriühingus osaluse omandamise puhul ette maksustatavat väärtust ja seega ka maksukoormust vähendava firmaväärtuse amortiseerimise võimaluse, aga muudel osaluse omandamise juhtudel ei ole niisugune firmaväärtuse amortiseerimine tulumaksu ja juriidilise isiku tulumaksuga maksustamisel lubatav?
2. Kas ELTL artikliga 49 (endine EÜ artikkel 43) koostoimes ELTL artikliga 54 (endine EÜ artikkel 48) on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt on tulumaksugrupi maksustamisel residendist äriühingus osaluse omandamise puhul võimalik firmaväärtuse amortiseerimine, aga mitteresidendist (eelkõige mõnes muus Euroopa Liidu liikmesriigis asuvas) juriidilises isikus osaluse omandamise puhul ei ole see lubatud?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundessozialgericht (Saksamaa) 10. veebruaril 2014 – Jobcenter Berlin Neukölln versus Nazifa Alimanovic jt

(Kohtuasi C-67/14)

(2014/C 142/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundessozialgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Jobcenter Berlin Neukölln

Vastustajad kassatsioonimenetluses: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 883/2004⁽¹⁾ artiklis 4 sätestatud võrdse kohtlemise nõue – välja arvatud määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 70 lõike 4 kohane hüvitiste ekspordi välistamine – kehtib ka määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 70 lõigetes 1 ja 2 viidatud mitteoasamakseliste rahaliste erihüvitiste suhtes?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, on direktiivi 2004/38/EÜ⁽²⁾ artikli 24 lõiget 2 ülevõtivate siseriiklike õigusaktide sätetega lubatud – ja millises ulatuses – seada määruse (EÜ) nr 883/2004 artiklis 4 sätestatud võrdse kohtlemise nõudele piiranguid, mille kohaselt kõnealuste hüvitiste saamise õigus täielikult puudub, kui liidu kodanikul on õigus viibida teises liikmesriigis üksnes töö otsimise eesmärgil?
3. Kas ETL artikli 45 lõikega 2 koosmõjus ETL artikliga 18 on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt ei anta liidu kodanikele, kes võivad tööotsijatena kasutada vaba liikumise õigust, perioodil, mil neil on õigus viibida riigis üksnes töö otsimise eesmärgil ja olenemata seosest vastuvõtva liikmesriigiga, üldse sotsiaaltoetust, mille eesmärk on toimetuleku tagamine ning mis ühtlasi hõlbustab ka juurdepääsu tööturule?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Sibiu (Rumeenia) 10. veebruaril 2014 – Dragoș Constantin Târșia versus Stato rumeno, mida esindab Ministerul Finanțelor și Economiei, ja Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Autovehiculelor

(Kohtuasi C-69/14)

(2014/C 142/20)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Sibiu

Põhikohtuasja pooled

Teistmisavalduse esitaja: Dragoș Constantin Târșia

Vastustajad: Rumeenia riik, mida esindab Ministerul Finanțelor și Economiei (rahandus- ja majandusministeerium), ja Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor al județului Sibiu

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 17, 20, 21 ja 47, Euroopa Liidu lepingu artiklit 6, Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 110, [liidu] õiguses tunnustatud õiguskindluse põhimõtet ja Euroopa Kohtu praktikat saab tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised õigusnormid nagu seaduse nr 554/2004 artikli 21 lõige 2, mis näeb [liidu] õiguse ülimuslikkuse põhimõtte rikkumise korral liikmesriigi kohtulahendite teistmise võimaluse ette ainult halduskohtumenetluses ega võimalda sellesama [liidu] õiguse ülimuslikkuse põhimõtte rikkumise korral teista liikmesriigi kohtulahendeid, mis on tehtud muudes kui halduskohtuasjades (tsiviil-, kriminaalasjades)?